

ikke er et Menneske, der ikke siger: Det var dog underligt, at Havet saa hurtigt, saa tydeligt og storslaaet illustrerede hvert eneste Ord og Paastand, du har fremsat i Rigsdagen, naar du advarede mod denne løse Gennemgravning ind til den aabne Fjord. Det er underligt for mig, der er vant til Dag ud og Dag ind at høre saadan Tale, at komme her ind og se, at det skal være nødvendigt at sige mere end det, der er sagt i Forvejen om denne Sag, men jeg trøster mig til, at det er saa stærkt betonet, den Gang Sagen blev gennemført, at det kun var et Forsøg, man foretog, at man nu fra alle Sider, ogsaa fra allerhøjeste Sted, vil erkende, at det kun var et Forsøg, at dette er faldet saaledes ud, som jeg havde forudsagt, og at det er paa Tide, at man tager Lære af dette Forsøg og ikke tænder en Lygte for at se, om der ikke kunde findes andre Mænd, der kunde se anderledes, end de Mænd have set, der hidtil have undersøgt denne Sag.

Man sagde, da Gennemgravningen var fuldført, at der var ingen Fare, og Finansudvalget foretog en Rejse en Skærsommerdag og sejlede fra Ringkøbing til Nymindegab og tilbage igen. Man indtog Forfriskninger og holdt Taler, det var alt sammen godt nok. Om Bord var, foruden Finansudvalgets Medlemmer, Amtmanden for Ringkøbing Amt, Borgmesteren for Ringkøbing By, en, maaske to Præster og to Redaktører fra samme By, for at de kunde forklare og vejlede og naturligvis bag efter skrive kønt og korrekt i Ringkøbing-Bladene om den storartede Tur. Det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) og jeg vare ogsaa med. Det betragtede vi som en Høflighed, hvorfor jeg takker den højtærede Minister, fordi vi særlig vare interesserede derved, men jeg sagde ikke et eneste Ord den Dag om Sagen, da det ikke var min Opgave. Fra det, man kalder Sydpartiet eller Nymindegab-Partiet, var der ogsaa en Mand — siger og skriver een Mand —, som, Dagen før Sejladsen foregik, fik Bud om at deltage. Man sejlede altsaa ned ad Fjorden, og det kunde man godt, det har jeg gjort ikke saa faa Gange med stor Fornøjelse, for det er et interessant Sted at færdes. En af Ministeriets Embedsmænd var en Gang med Landbrugsministeren derovre, og vi sejlede da op ad Fjorden i dejligt Sommervejr, og han sagde: Jeg har færdedes det halve Europa rundt, og jeg har ikke set noget mere ejendommeligt eller mere storslaaet i sit Slags end dette, idet

Himmel og Hav her gaa ud i et, og der altid i et Indvand ellers er en fast Horizont eller Grænselinie. Af en saadan smuk Sejltur en Skærsommersøndag kan man ikke gøre sig noget synderligt Begreb om, hvad det vil sige, naar Havet vælter sig gennem Kanalen ind i den dybe og aabne Fjord. Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) har virkelig Ret i, at Billedet har forandret sig siden den Dag, da Finansudvalget var derovre, da syntes han, det saa ud til, at Hvide Sande-Kanalen var et godt Foretagende, idet alt var roligt og smilende, hist ude laa Havet og derinde Fjorden. Hvem skulde da tro, at disse Elementer kunde komme i et saadant Oprør, som de vare i den 5. og 6. November? Nej, fordi man i smukt Vejr sejler ud fra Ringkøbing og fra Fjorden ser ud over Havet, har man nok faaet dette at se, men man har ikke faaet noget Begreb om dets Karakter. Har man derimod været saa heldig eller uheldig, hvad man skal sige, at opleve en Efteraarstorm, hvor man hører, at Strandfolket er paa Vagt, og at der er Skibe, som passere derude, og man saa kommer derud, og det er mørkt, og Stormen tager til med Højvande, saa at man maa staa tæt Side om Side og raabe hinanden ind i Øret for at blive forstaaet, og man maaske ser et enkelt Glimt ude fra, hvilket betyder Nødsignal, og forstaaer, at det gælder Menneskeliv, og naar det bliver Dag, maaske ser et Skib, der i Løbet af en Timestid splintres i Havstokken, dersom det er et Træskib, eller, hvis det er et Jernskib, ser Plader staa forvredne i Havstokken — jeg siger, har man oplevet det en Gang, da kan man sige, at man har faaet et Indtryk af Vesterhavets Karakter.

Efter den Illustration, som den store Oversvømmelse under Stormen den 5. og 6. November har givet, synes jeg, at alle maatte være overbeviste om, at det Forsøg skulde man ikke bygge videre paa, men man skulde lade sig belære deraf og se at faa lukket det Løb ind til den aabne Fjord hurtigst muligt. Jeg synes, at alle, som overhovedet ville lade sig belære af Grunde og af Naturens Optræden, af Elementernes Rasen, maa være overbeviste nu. Det er ikke min Fortjeneste, at Havet har været saa — skal jeg sige — venligt, at det allerede det første Aar har illustreret og understreget min Advarsel. Det kunde maaske have været 10 Aar, den Slags Ting ere saa uberegnelige. Men nu er det sket, og saa mener jeg, vi skulle tage Lære af det skete.

Nu er der kommet 2 Andragender her